

És de consuetud que aquests actes acabin amb una abraçada. Jo us la prego com a company i com a amic. Però com que aquest acte no ha de tenir una significació limitada, vui donar-li a aquesta abraçada una força simbòlica i que tots vegin en ella la representació de la fusió definitiva, completa ja, dels Col·legis de Metges de la nostra terra amb el Sindicat de Metges de Catalunya.

(Xardorosa i prolongada ovació. El doctor García-Tornel va fer lliurament del títol de President Honorari del Col·legi de Metges al doctor Moll).

L'ovació amb què la concurrència saludà el bell parlament del Dr. García-Tornel fou grandiosa, per lo feliç que estigué en les frases, per llur bellesa i pels tons elevats i nobles en què parlà.

Acte seguit es féu l'ofrena de l'artístic pergami, veritable obra d'art que recorda, per la seva concepció i execució, els treballs que feien els monjos en els segles xv i xvi, pintat per l'artista senyor Amat i Virgili.

Amb les següents paraules, plenes d'emoció i sinceritat, contestà el Doctor Moll d'aquesta manera:

Benvolguts amics i companys:

Jo no encerto, en aquests moments en què em veig dominat per una profunda emoció, a expressar-vos la meva gratitud per l'acte amb què m'honoreu. Per altra part, em sento cohibit en el parlar en pensar que la meva pobra oratòria ha de contrastar amb la paraula brillant sempre que tots reconeixem al nostre excel·lent company i amic i estimat President del Col·legi de Metges, doctor García-Tornel, qui en forma eloqüent i fàcil sap sempre exposar magistralment els seus sentiments.

El doctor García-Tornel acaba de tenir per a mi immerescuts elogis, elogis que no cal que digui, perquè no ho dubtareu, que agraeixo molt íntima i sincerament.

En fer ús de la paraula, tan sols pretenc exposar en un to planer i senzill i sense eufemismes l'emoció profunda que en mi ha determinat aquest acte, acte que no respon, sense dubte, a cap altre motiu més que a la bona amistat amb què em distingiü i de la que jo em sento molt honorat.

Jo pecaria d'insincer si no confessés en aquests moments que l'acte de col·locar la primera pedra del Casal del Metge va constituir per mi un inenarrable motiu de satisfacció; però l'acte de distinció i de bona amistat amb què ara m'honoreu, m'ha causat, com ja he dit, profunda emoció, i representa per mi i representarà una de les satisfaccions més íntimes i intenses que he tingut en el transcurs de la meua vida professional.

En l'acte de col·locació de la primera pedra del Casal del Metge vaig veure plasmada la gran obra, la immensa obra portada a cap pel nostre Sindicat, a la qual, per cert, d'una manera ben modesta, però amb forta voluntat, he tingut la sort de contribuir.

I així com en aquest acte de col·locació de la primera pedra del Casal del Metge he volgut veure el símbol material de la força dels estaments mèdics de Catalunya i Balears, en aquest acte que se celebra sento també la mateixa satisfacció, perquè el considero com el símbol, l'allegoria representativa de la unió moral dels metges catalans.

Al damunt d'aquella primera pedra s'estan bastint les parets del Casal del Metge; d'aquest acte d'avui ha de sortir, aquest és el meu desig, la iniciació, la croada de germanor i concòrdia, i d'aquests esperits s'ha d'informar sempre el nostre Casal.